

Magda: «Soc la primera que anava amb prejudicis»

Magda Minguet és professora, periodista i mare de quatre fills. El que va començar com una feina en una escola vinculada a l'Opus Dei es va convertir en un descobriment de comunitat, llibertat i suport incondicional, fins i tot en els moments més difícils.

25/02/2025

La Magda porta una vida plena de moviment. És professora de secundària a l'escola Camp Joliu (Tarragona), periodista a diverses publicacions i mare de quatre fills. El seu amor per allò que és creatiu i la vida social és un fet que la defineix, però la seva història amb l'Opus Dei va començar gairebé per casualitat.

“Jo no en sabia res”, recorda quan parla dels seus inicis a l'escola. En assabentar-se de la vinculació del col·legi amb l'Opus Dei, van sorgir-li dubtes: “M'intentaran convèncer? Em faran fer coses...?” Però el que va trobar va ser tot el contrari: un ambient de llibertat on podia participar si volia, o simplement continuar amb la seva vida.

Al llarg dels anys, la Magda va trencar els seus propis prejudicis. “Diuen que a l'Opus Dei manipulen la gent, però jo no m'ho he trobat”, afirma amb seguretat. Per ella, el

valor més genuí que ha experimentat és el respecte a la individualitat. “A l'escola sempre he tingut total llibertat d'escollir”, explica.

Un dels moments més difícils de la seva vida va arribar quan el seu marit va estar a l'UCI a causa de la COVID-19. Va ser llavors quan va sentir el suport més sincer: “No em vaig sentir mai sola”. Missatges, oracions silencioses i fins i tot macarrons a la porta de casa seva es van convertir en gestos que la van acompanyar enmig de la incertesa.

Fins i tot quan va publicar el llibre *Vermuts i Barbuts*, una ficció amb tocs d'humor i cites, va témer que les seves amigues de l'Opus Dei el rebutgessin. “Vaig pensar: ‘Ja veuràs! No els agradarà’”, admet. Però, sorprenentment, va rebre un suport càlid i incondicional, que va incloure presència a les presentacions i recomanacions del llibre.

Per a la Magda, l'Opus Dei no és una estructura rígida, sinó una família oberta que acompanya sense pressionar. Ho diu amb humor: “Si després de 20 anys no m'han enxampat, és que no persegueixen gaire”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/en-
singular-testimoni-professora-
tarragona-familia/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/en-singular-testimoni-professora-tarragona-familia/) (06/08/2025)